

چهار دهه سیاست‌های رسانه‌ای آمریکا برای افزایش قدرت نرم در جغرافیای سیاسی ایران و کنشگری رهبر جمهوری اسلامی ایران (مطالعه موردی: صدای آمریکا)

میثم ابوالقاسمی

دانشجوی دکترا رشته روابط بین الملل دانشگاه علوم تحقیقات واحد بین الملل قشم، قشم، ایران

ابو محمد عسگرخانی^۱

دانشیار دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

سهراب صلاحی

استادیار دانشکده حقوق دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران

مریم مرادی

استادیار، گروه حقوق و علوم سیاسی، واحد بین الملل قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۷/۰۱ تاریخ صدور پذیرش: ۱۳۹۸/۱۰/۱۷

چکیده

سیاست‌های آمریکا در قبال جغرافیای سیاسی ایران پس از انقلاب اسلامی تقریباً در تمام زمینه‌ها دچار تحول شد و در یک مسیر واگرایی کامل قرار گرفت. به تبع آن، رسانه‌های آمریکایی و به ویژه صدای آمریکا، نقش فعالی بر عهده گرفتند و وظیفه بازنمایی جمهوری اسلامی بر اساس سیاستگذاری ایالات متحده را در دوره پسا انقلاب اسلامی ایفا کردند. هدف آنها افزایش قدرت نرم ایالات متحده امریکا در محدوده جغرافیای سیاسی ایران و به تبع آن خاورمیانه بود. مقاله حاضر می‌کوشد تا با استفاده از مدل راینسون و به روش تحلیل فریم بندی، نحوه پوشش و بازنمایی بیانات، پیامها و متون مربوط به رهبر انقلاب را در دهه‌های پس از انقلاب کندوکاو کند و به این پرسش پاسخ دهد که سیاستگذاری صدای آمریکا در جنگ رسانه‌ای علیه رهبر جمهوری اسلامی ایران پیرو کدام نظریه بوده است. همچنین نحوه کنشگری ایشان در برابر سیاستهای رسانه‌ای آمریکا (متبلور در بخش فارسی صدای آمریکا) و تدابیر ایشان در این زمینه بررسی خواهد شد.

کلیدواژه‌گان: انقلاب اسلامی، رهبر، قدرت نرم، جغرافیای سیاسی، سیاست‌های رسانه‌ای آمریکا،
صدای آمریکا

^۱. نویسنده مسئول: asgarkha@ut.ac.ir

مقدمه

سال ۱۳۵۷ (۱۹۷۹ میلادی) نقطه چرخش در روابط ایالات متحده و ایران و مهترین حادثه ای است که تاریخ روابط دو کشور را در مسیر واگرایی و تضاد قرار داد و به موجب آن لحن تهدید و مخاصمه در ادبیات مقامات دو کشور یک جایگاه تاریخی پیدا کرد. به دنبال آن نیز، این ادبیات خصمانه به ابزارهای ارتباط جمعی و رسانه‌های طرفین گسترش یافت و ایالات متحده آمریکا به مدد بهره برداری از توان تبلیغاتی بیشتر و رسانه‌های با پوشش داخلی و بین المللی گستردۀ تر، ظرفیت عظیم رسانه‌ای را برای مقابله با جمهوری اسلامی ایران و رهبران آن به خدمت گرفت. بر این اساس، رسانه‌های آمریکایی به بازیگری در دو نقش تقویت کننده اقدامات نظامی، اقتصادی و فرهنگی آمریکا برای احیای منافع از دست رفته در ایران و جنگ مستقل رسانه‌ای برای مدیریت ادراک و هدایت افکار عمومی پرداختند.

از منظری دیگر، اقدامات سخت آمریکا شامل طراحی کودتا، حمایت از صدام در جنگ هشت ساله، حمایت از مخالفان حکومت جمهوری اسلامی ایران (مانند مجاهدین خلق)، و اعمال انواع تحریم‌ها به منظور «تغییر در حکومت^۱» و یا «حداقل تغییر در رفتار^۲» جمهوری اسلامی ایران موفق عمل نکرد و ایالات متحده در سالهای اخیر به «قدرت نرم^۳» و جنگ رسانه‌ای نگاه بیشتری معطوف کرده و از نقش رسانه به عنوان یکی از پایه‌های اصلی قدرت نرم غافل نمانده است. در نتیجه، هرچند سیاست رسانه‌ای آمریکا از همان روزهای اول انقلاب اسلامی در تقابل با جمهوری اسلامی ایران تدوین شد، اما با افزایش بیش از پیش نقش افکار عمومی در پیشبرد سیاست‌های داخلی و خارجی، رسانه نیز نقش بیشتری پیدا کرد.

بیان مسئله

دستگاه سیاستگذاری ایالات متحده برای جلب افکار عمومی در داخل و خارج از آمریکا نیازمند ارائه ی تصویری از ایران بوده است تا منافع سیاست خارجی این کشور را تامین و تداوم سیاستگذاری‌های خصمانه علیه انقلاب اسلامی را توجیه کند. نقش رسانه در سیاست خارجی آمریکا خلق تصویری برای مشروعیت بخشیدن به اقدامات خصومت-آمیز و تکمیل اقداماتی مانند تغییر رفتار و تغییر رژیم است. بر همین مبنای، این سوال مطرح می‌شود که طی چهار دهه پس از انقلاب اسلامی، تصمیم سازان و عوامل اجرایی واشنگتن چگونه از ظرفیت رسانه (صدای آمریکا) در خدمت مبارزه با رهبران جمهوری اسلامی و تاثیرگذاری بر افکار عمومی مردم ایران استفاده کرده‌اند و واکنش مقام معظم رهبری در برابر این اقدامات چه بوده و از چه راهبردی برای غلبه بر آن استفاده کردند؟

چارچوب نظری

رسانه و سیاست خارجی

رابطه میان رسانه و سیاست خارجی یکی از موضوعاتی است که در معرض آراء اندیشمندان گوناگون بوده است. مهمترین نظریات مطرح شده از این رهگذر که می‌توانند ارتباط رسانه و سیاست خارجی را از یک سو و تاثیر آن بر مخاطب را از سوی دیگر تبیین کنند، از اوآخر قرن بیستم ظهور کردند. از قضا جدی ترین رویکردهای آغازین

¹ Regime change

² Behavior change

³ Soft power

پیرامون سیاست خارجی و رسانه، در فضای رخدادهای خارجی و لزوم مداخله آمریکا در آنها شکل گرفت. پوشش تظاهرات میدان تیانانی چین و کشتار معترضان در سال ۱۹۸۹، جنگ خلیج در سال ۱۹۹۱ و پوشش زندهی اخبار نبرد موگادیشو که از لز دوربینهای خبرنگاران سی ان ان مخفی نماند، ایدهی «اثر سی ان ان» را برجسته کردند (Gibola, 2005: 28). طبق این ایده رسانه‌های جهانی که در زمان و بلادرنگ عمل میکنند، قدرت و توان کافی برای اثرباری روی سیاست خارجی و تصمیمات سیاسی را پیدا می‌کنند (Livingston, 1997: 1). با این توصیف، تصاویر خشن، رقت‌آمیز و وحشت‌برانگیز شبکه‌های خبری آمریکایی مانند سی ان ان از بحران انسانی در اقصی نقاط جهان، سیاستگذاران و تصمیم‌گیرندگان آمریکایی را ناگزیر به مداخله در این وضعیتها می‌کند (Gilboa, 2005: 30).

به نظر میرسد که «اثر سی ان ان» مسئولیت دولت آمریکا را تابع بازنمایی حوادث مهم و بین المللی توسط رسانه‌ها می‌داند؛ در حالیکه سیاست خارجی آمریکا به گونه‌ای طراحی شده است که رسانه به عنوان یکی از ابزارهای پیش-برندهی راهبردهای آمریکا ایفای نقش می‌کنند. سابقه‌ی حمله به کشورهای مختلف مانند ویتنام، افغانستان، عراق و سوریه و حضور نظامی و استقرار پایگاه نظامی در بسیاری از کشورها پیش از آنکه واکنشی به اخبار و بازنمایی حوادث جهانی باشد، به مفهوم حدّثه آفرینی و مداخله فعال در عرصه بین المللی است. بنابراین در چنین فضایی، رسانه‌های همسو با نظام آمریکا نقش کمک به سیاست خارجی و تسهیل راهبردها را ایفا می‌کنند و این کارکرد رسانه را می‌توان در نظریه پروپاگاندا یافت. بر اساس مطالعات انجام شده توسط ادوارد هرمان و نوام چامسکی رسانه‌های آمریکایی مردم را فریب می‌دهند و پروپاگاندای رسانه‌ای رضایت آنها در حوزه‌های مختلف مانند سیاست خارجی را تولید می-کند و می‌سازد. هرمان و چامسکی در بررسی شیوه پوشش رسانه‌ای برخی از رخدادهای موثر و کلان مانند جنگ ویتنام که در آن رسانه‌های آمریکایی مشروعیت اقدامات آمریکا را به چالش نکشیدند و جنگ شوروی و افغانستان که در عوض تاکید فزاینده‌ای بر متجاوز نشان دادن شوروی داشتند، وجود یک در رفتار دوگانه در رسانه را کشف کردند. این دوگانگی رفتاری نشان می‌دهد که اولاً رسانه‌ها خنثی و بدون پیش‌داوری عمل نمی‌کنند و ثانیاً در جهت کسب موافقت و تولید رضایت اقدام می‌کنند (Herman & Chomsky, 2002: 252).

مدل تعامل رسانه و سیاستگذاری رابینسون

مدل رابینسون تکمیل کننده و در برگیرنده نظریه‌های اثر سی ان ان و پروپاگاندا است. «مدل تعامل رسانه و سیاستگذاری^۱» رابینسون با در نظر گرفتن ابعاد مختلف ارتباط میان نخبگان، دولت و رسانه پیش‌بینی می‌کند که آیا رسانه بر نتایج سیاستگذاری اثر گذار است و یا خیر و چه زمانی این اثرباری رخ می‌دهد^۲. پاسخ به این سوالات مشخص میکند که آیا رسانه بر شکلگیری سیاستگذاری تاثیرگذارتر بوده است یا نخبگان و دولت نقش اساسی تری در تشکیل سیاستگذاری بازی کرده اند. به نظر میرسد که پیش‌فرض اصلی مدل رابینسون بر اساس این دیدگاه بنا شده است که رسانه نمی‌تواند نقش مستقلی در پوشش رخدادها ایفا نماید و تاثیرگذاری آن تابع منازعه‌ی درونی میان نخبگان و سیاستگذاری است.

چهار حالت مدل تعاملی رابینسون

¹ policy-media interaction model

² The policy-interaction model of Piers Robinson comes the closest to a catch-all model (lejten)

مدل تعامل رسانه و سیاستگذاری در تعیین میزان قطعیت سیاستگذاری و انعکاس آن در رسانه چهار حالت دارد: در حالت اول هنگامی که اجماع نخبگان در یک موضوع وجود دارد و دولت در سیاستگذاری خود نظر قطعی دارد، رسانه طبق نظریه پروپاگاندا یا همان تولید رضایت عمل میکند و در جهت سیاستگذاری دولت به پوشش اخبار و حوادث مربوط می‌پردازد. در نتیجه سیاستگذاری با چالش رسانه‌ای مواجه نمی‌شود. اما، هنگامی که بین نخبگان اجماع وجود ندارد، این عدم اجماع سه حالت بعدی را خلق می‌کند. در حالت دوم رسانه صدای موافقان و مخالفان را بی‌طرفانه منعکس می‌کند. در حالت سوم و چهارم رسانه چندان مستقل عمل نمیکند و به نفع هر یک از طرفین وارد عمل می‌شود تا یکی از دیگری سبقت بگیرد (Robinson, 2002: 30) حال اگر یکی از طرفین به عنوان مثال دولت، در تصمیم سیاسی خود مصمم باشد، اما حزب مقابل مخالف با آن باشد و این مخالفت توسط رسانه پوشش بیشتری پیدا کند، در این صورت دولت مقاومت میکند و اگر سیاست دولت قطعی نباشد و نخبگان هم موافق سیاست پیشنهادی دولت نباشند، هدایت رسانه‌ای نقش پرنگ‌تری ایفا می‌کند تا جاییکه به اثر سی ان ان منجر می‌شود. (ibid: 31)^۱

روش پژوهش

مقاله حاضر با استفاده از «تحلیل فریمینگ^۲» یا تحلیل فریم بندی، توامان دو رویکرد کمی و کیفی را برای بررسی سیاست رسانه‌ای آمریکا در پوشش اخبار مربوط به رهبران ایران را به کار میگیرد. در ابتدا پوشش اخبار مربوط به رهبر ایران از زمان به دست گرفتن هدایت جمهوری اسلامی ایران تا کنون توسط صدای آمریکای فارسی بررسی میشود. سپس نحوه فریم بندی اخبار، رویدادها و تحلیلهای مربوط به ایشان از منظر صدای آمریکا و عناصری که در آن برجسته شده است، مورد مطالعه قرار میگیرد. شیوه فریم بندی اخبار و متون مربوط به رهبر جمهوری اسلامی آیت الله خامنه‌ای نشان میدهد که صدای آمریکا تا چه اندازه در مسیر سیاست خارجی آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران حرکت کرده و رویکرد انتقادی و یا رویکرد حمایتی خود را تا چه حد پیش برده است. در نهایت توالی و تعداد منابعی که برای پوشش بیانات و اظهارات رهبری عالی جمهوری اسلامی ایران توسط این رسانه به کار گرفته شده است، قاب بندی مشفقاته، همدانه یا غیرمشفقاته آن را آشکار میکند.

انتخاب بازه زمانی تحلیل

اخبار و تحلیلهای مربوط به مقام معظم رهبری از آغاز رهبری ایشان در سال ۱۳۶۸ تا به امروز ادامه داشته است. اما از آنجا که امکان دسترسی به منابع صدای آمریکای فارسی زبان در دهه های ۷۰ و ۸۰ و حتی ۹۰ میلادی به سادگی امکان‌پذیر نیست، تنها راه باقیمانده استفاده از محتوى و داده های موجود در سایت فارسی صدای آمریکا و نمونه گیری از آرشیو آن است.

با یک جستجوی ساده مشخص میشود که اولین اخبار مربوط به ایران در سایت صدای آمریکای فارسی از سال ۱۳۸۰ (۲۰۰۲) بارگذاری شده است و این اخبار تا کنون ادامه داشته است. در نتیجه بازه زمانی برای تحلیل و فریم بندی از سال ۱۳۸۰ تا سال ۱۳۹۷ به مدت ۱۷ سال خواهد بود.

فریم بندی اخبار و تحلیل

¹ Baast

² Framing analysis

یکی از عناصر مهم در مدل تعامل رسانه و سیاستگذاری رابینسون فریم بندی است. زیرا فریم بندی مشخص می‌کند که رسانه تا چه اندازه در راستای سیاستگذاری دولتی و یا مخالف آن و نیز در جهت هدایت افکار عمومی پیش رفته است (Robinson 2002:279).

با تمرکز بر یک داستان خبری مثلاً بحران انسانی در شرایط منازعه در یک کشور، رسانه ممکن است که بتواند نبض جامعه را در دست گرفته و نحوه ادراک مردم از آن حادثه را مدیریت کند. در نتیجه مواردی وجود دارد که یک فریم واحد از حوادث می‌تواند باعث شکل گیری یک فهم مشترک و کنترل شده و معتبر شدن یک روایت مشخص از آن حادثه شود. کلیدواژه‌ها، استعاره‌ها، مفاهیم و نمادها و تصاویری که در یک روایت خبری مورد تاکید قرار می‌گرنند، تشکیل دهنده‌ی فریم‌های خبری هستند. در نتیجه جستجوی مفاهیم، تصاویر و واژه‌هایی که در یک روایت تکرار شده‌اند باعث خلق یک فریم رسانه‌ای می‌شوند. (Entman 1991:7)

فریم بندی و القایات ناشی از آن

یکی از موضوعاتی که رابینسون در فریم بندی مطرح می‌کند، نوع برچسبی است که فریم بندی در مورد یک رخداد القاء می‌کند. از دید رابینسون، فریم بندی می‌تواند هم به شکل حمایتی صورت پذیرد و هم می‌تواند در قالب انتقادی انجام شود و همچنین فریم بندی می‌تواند همدلانه و یا از دور باشد(Robinson: 2002,28). فریم بندی حمایتی زمان رخ میدهد که از یک تصمیم سیاستگذاری مثلاً مداخله در جنگ توسط رسانه پشتیبانی می‌شود. اگر پوشش یک حادثه به گونه‌ای باشد که مخاطب میان خود و افراد رنج دیده از آن حادثه نوعی فاصله و دوری احساس کند، مانع میان آن دو ساخته می‌شود که برقراری ارتباط عاطفی را سخت می‌کند و هر قدر نحوه‌ی پوشش یک رخداد قربات میان مخاطب و افراد درگیر حادثه را بیشتر کند، فریمها همدلانه تر انتخاب و چینش شده‌اند. به عنوان مثال اگر مصدومین یک حادثه برای جامعه غربی تحت عنوان مسلمانان بازنمایی شوند، فریم بندی از دور انجام شده است، اما اگر تحت عنوان قربانیان و یا مادران قربانی بازنمایی شود، همدلی و همراهی میان مخاطب و مصدوم بیشتر می‌شود. (ibid) با این وصف در تقسیم بندی دیگری، فریم بندی در دو حالت همدلانه یا از فاصله دور و غیر همدلانه صورت می‌پذیرد.

برای درک اینکه کدامیک از القایات توسط رسانه صورت پذیرفته است، رابینسون یک روش ترکیبی (کیفی و کمی) را پیشنهاد می‌کند. بر اساس روش کیفی، محتوای کلی یک گزارش نشان دهنده لحن گزارش است و نشان میدهد که آیا رویکرد کل گزارش همدلانه یا مغرضانه است(ibid:137). بر اساس روش کمی، با پیش‌بینی کلید واژه‌های مربوط به یک فریم تحت مقوله‌های انتقادی و یا حمایتی و سپس شمردن آن کلیدواژه‌ها، نگرش انتقادی یا حمایتی آن را می‌توان کشف کرد.

در تحلیل فریم بندی پوشش رسانه‌ای اخبار مربوط به مقام معظم رهبری در صدای آمریکا، مفهوم بندی فریم حمایتی و فریم انتقادی به شیوه‌ی رابینسون انجام می‌شود. از دید رابینسون مفهوم فریم بندی انتقادی، پرسش از سیاستگذاری‌ها و نقد آنها است و در مقابل، حمایت از سیاستگذاری دولت، به معنای فریم بندی حمایتی است .(ibid: 31)

بنابراین، فریم حمایتی مشتمل بر واژه‌ها و عبارتهایی است که از مواضع مقام معظم رهبری حمایت و بر توصیه‌های پیشنهادی و سیاستهای ابلاغی ایشان تاکید کند و ارزشهایی مانند وحدت، اخلاق، علم و شهداء در منابع استفاده شده توسط صدای آمریکا مشهود باشد. در مقابل، فریم بندی انتقادی مشتمل بر ادبیاتی خواهد بود که مشکلات، کمبودها، نقص‌ها و انتقادات را از طریق منابع گوناگون به بیانات، پیامها، تحلیلها و هرگونه خبر مربوط به مقام معظم رهبری مرتبط می‌سازد و با نقل قول‌های چالش برانگیز و به کارگیری عبارتها و واژه‌های منفی مانند سرکوب، شکاف، انتقاد، و رژیم سعی در تضعیف جایگاه ایشان تضعیف دارد.

انتخاب رسانه

برای بررسی سیاستگذاری رسانه‌ای آمریکا در قبال رهبر جمهوری اسلامی ایران، صدای آمریکا به عنوان رسانه مورد بررسی انتخاب شد. زبان فارسی، قدمت صدای آمریکا، دولتی بودن و پوشش گسترده و مستمر موضوعات سیاسی دلایل اصلی این انتخاب بودند. به صورت مختصر، صدای آمریکا یکی از شبکه‌های تلویزیون ماهواره‌ای و رادیو و تلویزیون دولتی ایالات متحده آمریکا است که برای شنوندگان خارج از آمریکا پخش می‌شود و مخاطبان آن مردم آمریکا نیستند. این رسانه در سالهای دهه ۵۰ میلادی در بحبوحه جنگ جهانی دوم کار خود را به زبان انگلیسی آغاز کرد و امروز بخشهای رادیویی و تلویزیونی آن در مجموع برای زبانهای بسیاری (بالغ بر ۴۰ زبان) برنامه تولید می‌کند (en.wikipedia.org/wiki/Voice_of_America).

بلافاصله پس از پیروزی انقلاب اسلامی، بخش فارسی رادیو صدای آمریکا در آوریل ۱۹۷۹ ابتدا با هدف جهت‌دهی به انقلاب ایران و در پی ناکامی، با هدف مقابله با انقلاب اسلامی و به چالش کشیدن آن، با ۳۰ دقیقه برنامه روزانه راهاندازی شد. در واقع صدای آمریکا یکی از ابزارهای دولت آمریکا به منظور تاثیرگذاری بر مخاطبان خارجی و افزایش عمق نفوذ سیاست خارجی آمریکا در کشورهای هدف است. در این رابطه «اس. اندرز ویمبوش^۱» و «الیزابت پورتال^۲» در پژوهش خود با عنوان «ازربابی پخش بین المللی آمریکا^۳» می‌نویسند:

یکی از کارهایی که کنگره آمریکا انجام داد، تدام بخشی به نقش رسانه‌ها و خبرپراکنی در خدمت سیاست خارجی آمریکا بوده است تا ارزش‌ها و سیاستگذاری‌های آمریکا را از طریق صدای آمریکا منتشر کند. به همین دلیل صدای آمریکا که در سال ۱۹۷۹ تأسیس شده بود، پس از پایان جنگ سرد به کار خود ادامه داد (Wimbush et al, 2015: 9).

همچنین، نگاه ویژه دولت آمریکا به پخش بین المللی برای اعمال نفوذ و تسهیل سیاستگذاری خارجی باعث شد که هیأت کارفرمایان پخش (BBG) در سال ۱۹۹۴ تأسیس شود. این هیئت که به دنبال ارائه اخبار و اطلاعات به مخاطبان مهم و استراتژیک در خارج از کشور آمریکا اعلام است، تمام تلاش خود را برای تغذیه رسانه‌ای اهداف سیاست خارجی آمریکا در خارج از مرزها به کار گرفته است. در سال ۲۰۱۴ تحقیقی در مورد صدای آمریکا و نقشی که هیئت کارفرمایان پخش در پیشبرد اهداف آن میتواند ایفا کند، توسط مرکز تحقیقات کنگره انجام شد. در این تحقیق آمده است:

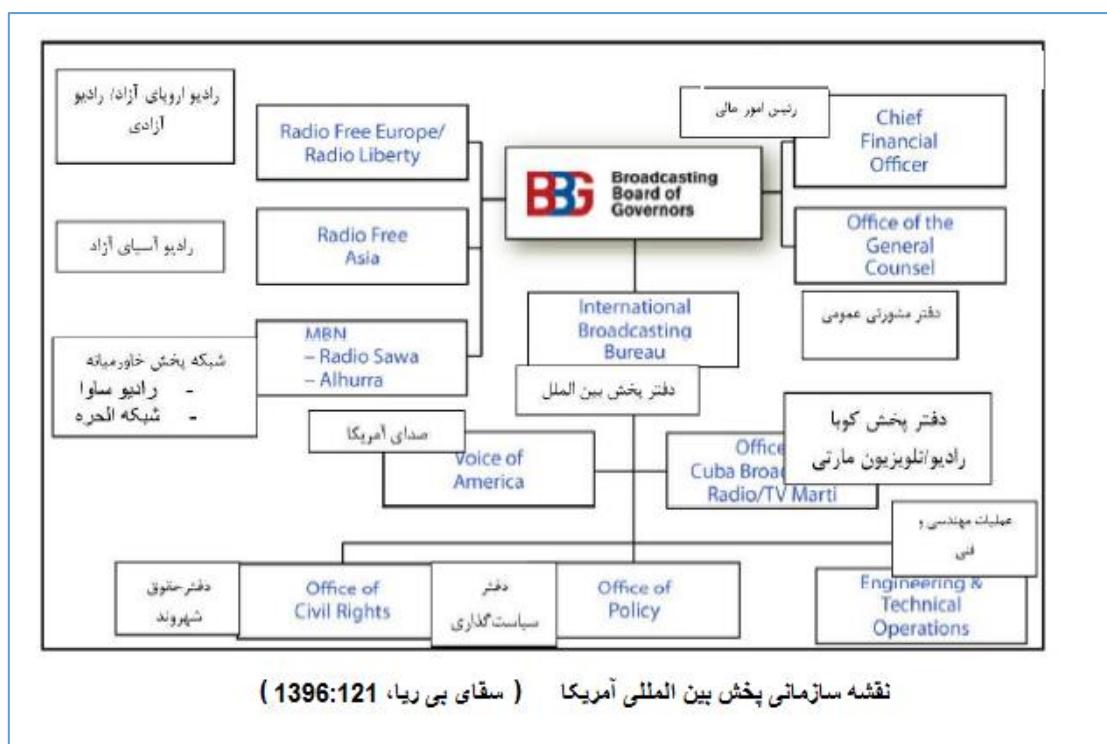
¹ S. Enders Wimbush

² Elizabeth Portale

³ Reassessing U. S. International Broadcasting

صدای آمریکا باید تبدیل به بازوی آشکار دیپلماسی عمومی آمریکا شود و بر روایت آمریکا (از حوادث) و سیاستگذاری ایالات متحده تمکن کند. نقش رهبری و هدایت صدای آمریکا که توسط هیئت ناظران رسانه‌ها ایفا می‌شود، باید توسط خود رئیس جمهور و با تائید کنگره انتخاب شود. زیرا دستورالعمل کار آن هماهنگی با وزارت خارجه در ارسال پیامهای دیپلماسی عمومی آمریکا و هدف‌گیری ناشی از آن است.

با این توصیف، روشن می‌شود که برای ارزیابی سیاست رسانه‌ای ایالات متحده آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران، چگونگی بازنمایی سیاستهای داخلی و خارجی، نحوه ترسیم شخصیت‌های نظام و در نهایت شیوه پوشش اخبار و متنون مرتبط با مقام رهبری لازم است صدای آمریکا انتخاب شود که اولاً تحت هدایت دولت آمریکا قرار دارد و ثانیاً هدف از راه اندازی آن القای سیاست خارجی آمریکا به مخاطب غیرآمریکایی خارج از کشور است. این را نمودار سازمانی هیئت کارفرمایان پخش نیز آشکار می‌کند:

نقشه سازمانی پخش بین المللی آمریکا (سقای پی ریا، ۱۳۹۶:۱۲۱)

همان طور که از نمودار پیداست، صدای آمریکا یکی از دو بازوی اصلی دفتر پخش بین المللی آمریکا می‌باشد (سقای بی ریا، ۱۳۹۶:۱۲۱). بنابراین برای بررسی پوشش اخبار و تحلیلهای مربوط مقام معظم رهبری، مواضع و بیانات و حتی شخصیت ایشان صدای آمریکای فارسی انتخاب شد.

منابع ارجاع

بررسی تنوع منابع ارجاع، تعداد و تکرار آنها در یک رسانه برای پوشش اخبار مرتبط با یک پدیده آشکار میکند که آن رسانه چگونه موضع خود را در قبال پدیده‌ی مذکور مدیریت کرده است و چه منابعی را برای اتخاذ یک رویکرد انتقادی و یا حمایتی مورد استفاده قرار داده است. به عنوان مثال برخی از پژوهشها نشان میدهد که منابع رسمی و مدیریت دولتی بر رسانه نقش مهمی در شکل دهی به نحوه پوشش حوادث حساس مانند جنگ ایفا کرده و میان

پوشش حمایتی از جنگ و استفاده از اظهارات و دیدگاه‌های منابع رسمی یک رابطه مستیم وجود دارد. (Robinson,

(2010: 165)

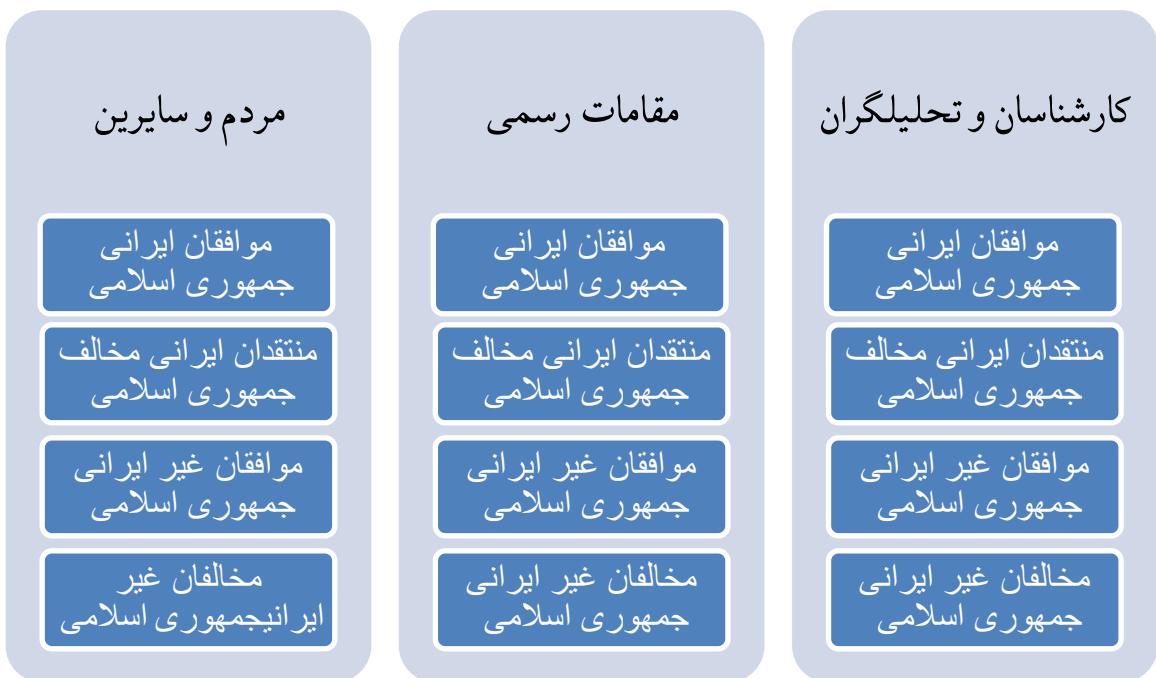
این به معنای آن است که استفاده از منابع گوناگون که مخرج مشترک آنها موضع حمایتی و یا انتقادی از پدیده‌های مانند جنگ نیست، باعث انتخاب آزادانه و آگاهانه مخاطب و قضاوت فعالتر وی می‌شود. علاوه بر منابع گوناگون ارجاع، توالی و تکرار واژه‌ها و لحنی که بافت رسانه‌ای القاء می‌کند، بر اثرپذیری و سوگیری مخاطب تاثیر می‌گذارد و این را نظریه پردازان و پژوهش گران متعددی توسعه داده اند (Belch: 1982).

یکی از روش‌های سنجش طیف منابع و توالی آنها در رابطه با سیاست خارجی آمریکا، روشنی است که «جاناتان مرین» در کتاب خود با عنوان "بحثی پیرامون جنگ و صلح: پوشش رسانه‌ای مداخله آمریکا در دوره پسا جنگ ویتنام" به کار برده است. مرین در این اثر ادعا می‌کند که روزنامه نگاران تکیه زیادی به منابع رسمی دارند و به تبع آن رویکردهای انتقادی در مورد سیاستگذاری‌های دولت که متعلق به جایی خارج از دولت است، در حاشیه قرار می‌گیرد. (Mermin, 1999:19) در اثبات این ادعا، مرین منابع ارجاع را در قالب سه گروه بازیگران، کارشناسان و مردم تقسیم می‌کند و توالی هر گروه را می‌سنجند. این روش نشان میدهد که چه صدای‌ای در شکل گیری سیاست خارجی و تصمیمات آن دخیل بودند و هر کدام تا چه حد پوشش رسانه را به خود اختصاص دادند (ibid:28).

بر اساس مدل وی، سیاستمداران و مقامات دولتی در گروه بازیگران، سیاستمداران و مقامات سابق، محققان و تحلیلگران اندیشکده‌ها در گروه کارشناسان و سایر شهروندان و برخی از گروه‌های کوچک ذی نفع جزء در گروه مردم قرار گرفتند.

هرچند مدل مرین، میتواند مدل قابل استفاده‌ای برای بررسی جنگ و پوشش رسانه‌ای آن باشد، اما برای بررسی سیاستهای رسانه‌ای آمریکا به طور عام و نحوه پوشش صدای آمریکا از بیانات و اخبار مربوط به مقام معظم رهبری طور خاص لازم است که تغییراتی در این گروه بندی ایجاد کرد. برای چنین کاری، باید دامنه وسیع منتقدان و مخالفانی که طی چند دهه گذشته توسط رسانه‌های خارجی به ویژه رسانه‌های فارسی زبان علیه جمهوری اسلامی ایران نقش آفرینی کرده‌اند، را پوشش داد و همزمان، آنها را در قالب چند گروه محدود دسته بندی کرد تا بررسی و تحلیل آنها دچار پیچیدگی زائد نشود.

به طور پیش فرض، منابع ارجاعی که انتظار می‌رود صدای آمریکا در پوشش بیانات مقام معظم رهبری و اخبار مرتبط با وی مورد استناد قرار دهد، شامل طیفی متشکل از مخالفان و منتقدان در یک سو و موافقان و حامیان در سوی دیگر است. این طیف از نظر موقعیت اجتماعی شامل مقامات رسمی، کارشناسان و تحلیلگران و مردم عادی می‌شود. بر این اساس جدول زیر در برگیرنده منابعی است که صدای آمریکا به طور بالقوه امکان به کارگیری آنها را داشته است. گروه بندی زیر برای تحلیل منابع ارجاع صدای آمریکا پیشنهاد می‌شود.

به منظور انطباق جدول بالا با منابعی که صدای آمریکا از طریق آنها پیرامون بیانات رهبری، تحلیلها و اخبار مربوط به ایشان متون مرتبط را تولید کرده است، موارد گروه‌های جدول شناسایی شد. برای احصاء ارجاعات به مقامات رسمی و ایرانی موافق، مواردی مانند مقام معظم رهبری، روسای قوا، نمایندگان مجلس، فرماندگان نظامی و غیره در نظر گرفته شد. برای احصاء موارد مرتبط با کارشناسان و تحلیلگران موافق و ایرانی نیز اساتید دانشگاه، تحلیلگران سیاسی و مقامات سابق چه در داخل ایران و چه در خارج در نظر گرفته شد.

مقامات رسمی غیر ایرانی موافق شامل تمام مقامات کشورهایی میشود که نسبت به مواضع رهبر جمهوری اسلامی ایران دیدگاه مشتبی ابراز کرده اند. اساتید غیر ایرانی دانشگاه‌ها چه در ایران و چه در خارج، اعضای خارجی اندیشکده‌ها و غیره تشکیل دهنده کارشناسان و تحلیلگران خارجی منتقد مقام معظم رهبری هستند.

کارشناسان غیر ایرانی موافق نیز تمام کارشناسان، اساتید، تحلیلگران و اعضای اندیشکده‌های خارجی که در متون صدای آمریکا در حمایت از رهبری اظهار نظری کرده اند را در بر می‌گیرد.

در مقابل مقامات رسمی منتقد یا مخالف ایرانی کسانی هستند که در جمهوری اسلامی ایران سمت دولتی دارند و اظهارات آنها در انتقاد یا مخالفت با مقام رهبری توسط صدای آمریکا پوشش داده شده است. مقامات رسمی منتقد یا

مخالف غیر ایرانی شامل رئیس جمهور آمریکا، اعضای کنگره، مقامات قضایی و سایر مقامات آمریکایی می‌شوند.

کارشناسان ایرانی منتقد مقام عالی رهبری شامل تمام اساتید، پژوهشگران، اعضای اندیشکده‌ها و سایر تحلیلگران ایرانی در داخل یا خارج از کشور هستند که نسبت به ایشان موضع انتقادی بیان کرده و یا نظر مخالف را بیان کرده اند.

مقامات رسمی منتقد یا مخالف غیر ایرانی شامل رئیس جمهور آمریکا، اعضای کنگره، مقامات قضایی و سایر مقامات آمریکایی می‌شوند. کارشناسان و تحلیلگران منتقد و مخالف غیر ایرانی نیز شامل کارشناسان ایرانی مقیم آمریکا، اساتید ایران مقیم در دانشگاه‌ها و غیره می‌باشند. مردم نیز در تمام حالات شامل اقسام مختلف مردم و بازیگران و هنرمندان به صورت منفرد یا جمعی، در داخل یا خارجی و ایرانی یا خارجی می‌شوند.

یافته های پژوهش و تحلیل آنها

همانطور که پیشتر بیان شد، مقاله پیش رو سیاستهای رسانه ای آمریکا در قبال اخبار و رویدادهای مرتبط با مقام فرماندهی کل قوا(آیت الله خامنه ای) را بررسی میکند. در حقیقت بازه زمانی چنین تحقیقی از زمان آغاز رهبری ایشان در سال ۶۷ تا کنون است، اما عدم وجود منابع قابل جستجو و راه اندازی سایت اینترنتی بخش فارسی صدای آمریکا، بازه زمانی این تحقیق از زمان آغاز به کار سایت فارسی صدای آمریکا در سال ۲۰۰۲ تا کنون است.

نسبت ارجاع به رهبری در مقایسه با مقامات آمریکایی

به منظور ممانعت از همپوشانی با ارجاعات مربوط به رهبران سایر نقاط جهان، از جستجوی واژه رهبر صرف نظر شد و در عوض برای یافتن تعداد ارجاعات صدای آمریکا به رهبری جمهوری اسلامی، واژه خامنه ای در سایت صدای آمریکا جستجو شد. تعداد نوشته های حاوی واژه خامنه ای در بخش فارسی صدای آمریکا (تمام متون موجود در سایت این رسانه) در حدود ۳ هزار مورد یافت شد. این تعداد در برگیرنده واژه های احتمالی "خامنه ئی"، "خامنه ای" و "خامنه" است. بر این اساس، بخش فارسی صدای آمریکا از سال ۱۳۸۰ تا کنون، طی ۱۷ سال تنها ۳ هزار متن تهیه کرده است که در آن نام رهبر جمهوری اسلامی ذکر شده است.

برای کشف این موضوع که آیا این عدد نشانگر یک پوشش کافی و گویا از بیانات، اخبار و حوادث مربوط به رهبر جمهوری اسلامی ایران است یا خیر، مقایسه ای میان تعداد ارجاعات به نام رهبر انقلاب اسلامی و تعداد ارجاعات به نام ترامپ، رئیس جمهور آمریکا در صدای آمریکا انجام شد. ترامپ در ژانویه سال ۲۰۱۷ به عنوان رئیس جمهور رسمی آمریکا فعالیت خود را در بالاترین سطح سیاسی ایالات متحده آغاز کرد و پیش از آن هیچ سابقه سیاسی مهمی اعم از مسئولیت های اجرایی در نهادهایی مانند قوه مجریه، قوه قضائیه و یا کنگره آمریکا نداشته است و تمام شهرت وی به دنیای تجارت و اقتصاد منحصر میشود. از زمان اعلام حضور ترامپ در کارزار انتخابات ریاست جمهوری آمریکا تا کنون که حدود ۳ سال است، ترامپ به یکی از واژه های متداول رسانه های آمریکایی از جمله صدای آمریکا تبدیل شده است. با جستجوی واژه «ترامپ» در صدای آمریکا مشخص شد که این رسانه بیش از ۸ هزار مطلب در قالب خبر، تحلیل، گفتگو و غیره تولید کرده که در آنها حداقل یک بار نام ترامپ آمده است. در جستجوی متشابه، مشخص شد که نام اوباما، رئیس جمهور پیشین ایالات متحده در بیش از ۱۲ هزار مطلب از صدای آمریکا ذکر شده است. به این ترتیب علیرغم اینکه مقام معظم بیش از رئیس جمهور کنونی و پیشین ایالات متحده سابقه ای خبرسازی در صدای آمریکا را داشته است، اما خبرها و مطالبی که در خصوص ایشان در صدای آمریکا درج شده است، بسیار کمتر از اخبار و مطالب مرتبط با روسای جمهور آمریکا است. موضوع دیگر استفاده از پیشوند «آیت الله» در کنار نام رهبر انقلاب اسلامی در مقایسه با استفاده از پژوهیدن در کنار نام رئیس جمهور آمریکا است. با یک جستجو و بررسی اینترنتی این نتیجه حاصل شد که بخش فارسی صدای آمریکا در کل دوره حیات خود، تنها ۴۰۰ بار از واژه ای آیت الله برای ارجاع به مقام معظم رهبری استفاده کرده است، اما واژه پژوهیدن برای ترامپ طی دو سال گذشته بیش از ۴۰۰۰ بار تکرار شده است. به عبارت دیگر، استخدام واژه پژوهیدن برای ترامپ طی دو سال گذشته، حداقل ۱۰ برابر واژه ای آیت الله برای مقام معظم رهبری طی تمام دوره تولید فارسی صدای آمریکا بوده است.

اختلاف فاحش میان میزان ارجاعات صدای آمریکا به مقام معظم در مقایسه با ارجاعات همان رسانه به روسای جمهور آمریکا بیانگر سیاست‌گذاری رسانه‌ای آمریکا به نفع روسای جمهور کشورش است و بایکوت گزینش شده‌ی رهبر انقلاب اسلامی از زمان رهبری تا کنون را آشکار می‌سازد. تفاوت معنی دار به کار گیری پیشوندهای معتبر و استاندارد مانند پرزیدنت (رئیس جمهور) و آیت الله، این ایده را تقویت میکند که مقام معظم رهبری علاوه بر بایکوت، در معرض سانسور رسانه‌ای نیز قرار گرفته است.

فریم‌بندی

تمام مطالب مرتبط با مقام معظم رهبری اعم از اخبار، تحلیلها و نوشه‌های مرتبط با ایشان در بخش فارسی صدای آمریکا، حدود ۳ هزار مورد است. با توجه به اینکه رویکرد این پژوهش یک ترکیب کیفی و کمی است، نیازی به بررسی تمام ۳ هزار مورد متن یافته شده نیست و به کار گیری کلیدواژه‌های گزینش شده برای دسته بندی گروه‌هایی که در جدول بالا آمده است، تشخیص رویکرد صدای آمریکا در قبال مقام معظم رهبری و اخبار مرتبط با ایشان را ممکن می‌سازد.

گروه اول

سه مورد کارشناسان و اساتید، مقامات رسمی و مردم در تام گروه‌ها و زیر گروه‌ها مشترک هستند. به عنوان مثال استاد و کارشناس واژگان مشترک گروه‌های ایرانی موافق و منتقد چه در داخل ایران و چه در خارج از ایران هستند و میتوان طیفی از اساتید مخالف، موافق، ایران و غیرایرانی را یافت که نسبت به اظهارات رهبر عالیقدر نظام یا سیاستهای ابلاغی ایشان اظهار نظر کرده باشند. با بررسی متون تولید شده در سایت فارسی صدای آمریکا مشخص شد که در میان حدود ۳ هزار محتوای تولید شده‌ای که نام رهبری در آن ذکر شده است، ۱۲۸ مورد واژه استاد را هم در بر دارد. در بین این ۱۲۸ سند، اکثر متون صدای آمریکا به اساتیدی اشاره کرده است که یا نسبت به خود رهبری انتقاد دارند (صدای آمریکا، ۶ تیر ۹۴) یا نهادهای مربوط و منتبه به ایشان (۱۱ تیر ۱۳۹۵) را نقد کرده‌اند. این اساتید منتقد هم شامل ایرانیان منتقد خارج از کشور (صدای آمریکا، ۱۱ تیر ۹۵) و هم شامل ایرانیان منتقد داخل ایران (صدای آمریکا، ۲۸ بهمن ۱۳۹۴) می‌شوند. نکته قابل توجه این است که صدای آمریکا از یک سو بسیاری از مطالی که از لسان اساتید دانشگاهی در قبال مواضع مقام معظم رهبری منعکس کرده است، رویکردی منتقدانه داشته‌اند و از سوی دیگر کمترین اشاره‌ای به اظهارات اساتید دانشگاه در حمایت از سخنان مقام معظم رهبری یا هر گونه حمایت دیگر از ایشان نکرده یا به ندرت اشاره کرده است. نتیجه مشابهی را می‌توان در اظهار نظرهای کارشناسان اندیشکده‌ها و تحلیلگران رسانه‌ای مشاهده کرد. حدود ۲۰۰ متن شامل کلیدواژه‌های کارشناس و یا تحلیلگر در کنار نام رهبر انقلاب در صدای آمریکا تولید شده است که آن‌ها غالباً انتقادی و در مخالفت با اظهارات نظرات، پیام‌ها، بیانات و یا تحلیل‌های مقام معظم رهبری تهیه شده است (صدای آمریکا، ۱۸ تیر ۹۷). اکنون این سوال مطرح می‌شود که آیا هیچ یک از دیدگاه‌ها، سیاستها و مواضع رهبر انقلاب از حمایت اساتید دانشگاه، نخبگان و تحلیل‌گران و کارشناسان مسائل مختلف برخوردار بود است یا خیر. در پاسخ، بسیاری از سیاستها مانند ازدیاد نسل (مرکز بررسی‌های استراتژیک، ۵ دی ۹۶)، اقتصاد مقاومتی، بحث هسته‌ای (خبرگزاری میزان، ۲ آذر ۹۷) و توانمندی نظامی، نخبگان، اساتید و کارشناسان دیدگاه‌هایی ارائه کرده اند که حمایت‌گر مواضع مقام معظم رهبری بوده است. با

این توصیف، خودداری صدای آمریکا از پرداختن به موضع اساتید، نخبگان و کارشناسان در حمایت از دیدگاه‌های مقام معظم رهبری و برجسته کردن اخبار و تحلیلهای ناقد آن حاکی از آن است که این رسانه از یک خط و مشی معتبرضانه در قبال اخبار پیرامون مقام معظم رهبری پیروی کرده است.

گروه دوم

گروه بعدی مقامات رسمی در جمهوری اسلامی ایران شامل روسای قوا، نمایندگان مجلس، مقامات نظامی و تمام دستگاه‌های حکومتی و نیز مقامات متناظر خارجی آنها هستند. در بررسی نحوه ارجاع به افراد فوق و مرتبط ساختن اظهارات و دیدگاه‌های آنها با اخبار مربوط به رهبری نتایج قابل توجهی به دست آمد. درمیان مقامات رسمی جمهوری اسلامی، فرمانده سپاه و فرمانده بسیج و نیز خود سپاه و بسیج بیشترین توالی را برای ارائه موضع حمایت از رهبری دارد. به عبارت دیگر در موارد بسیار مشاهده می‌شود که صدای آمریکا در متن تولیدی خود به مقام معظم رهبری ارجاع می‌کند و در همان متن از بسیج (صدای آمریکا، ۱۱ شهریور ۸۹) و سپاه به عنوان حامی رهبر و پیرو سیاستهای ایشان نام می‌برد. این درحالی است که بسیاری از مقامات رسمی جمهوری اسلامی ایران اعم از نمایندگان مجلس (همشهری، ۳۰ خرداد ۹۵)، قوه قضائیه (شرق نیوز، ۲۲ مرداد ۹۷)، فرمانده ارتش (میزان آنلاین، ۱۰ فروردین ۹۷) و سایر مقامات در مناسبتهای گوناگون حمایت خود را از موضع مقام معظم رهبری اعلام کرده‌اند. به عنوان مثال در حالیکه حداقل سالی یکبار دیداری میان نظامیان ارتقی و مقام معظم رهبری برگزار می‌شود و در این دیدارها مقامات رده بالای ارتقی در خصوص جمهوری اسلامی، تبعیت از فرامین رهبری و دنباله روی راه شهدا سخنرانی می‌کنند، صدای آمریکا یا این دیدارها را پوشش نداده است و یا اگر به ندرت پوشش داده، از حمایت مقامات ارتقی یا شعارهای افسران و نظامیان ارتقی در حمایت از رهبر عالیقدر انقلاب حرفی به میان نیاورده است. در مقابل، سایت صدای آمریکای فارسی در موارد بسیار سعی در القای تنیش و اختلاف میان مسئولین نظام (صدای آمریکا، ۲۸ آبان ۱۳۹۷) و یا بین مسئولین نظام و مقام معظم رهبری (صدای آمریکا، ۰۲ تیر ۱۳۹۶) داشته است. این اقدام رسانه‌ای صدای آمریکا درحالی است که موضع خصم‌انه مقامات خارجی اعم از روسای جمهور ایالات متحده و برخی از کشورهای اروپایی، مقامات نظامی و امنیتی و نمایندگان کنگره آمریکا و اظهارات سایر مقامات رسمی خارجی نسبت به مقام معظم رهبری به شکل قابل ملاحظه‌ای پوشش داده شده است (صدای آمریکا، ۰۸ آذر ۱۳۹۷).

گروه سوم

گروه بعدی مردم هستند که دانشجویان، کسبه و اقشار گوناگون مردم را شامل می‌شوند. با اینکه ارتباط مردمی مقام معظم رهبری با اقشار گوناگون از نخبگان تا سایر گروه‌های اجتماعی همواره در جریان بوده است و در طول سال در مناسبتهای گوناگون و در قالب دیدار با دانشجویان، مردم شهرها و غیره صورت می‌پذیرد، صدای آمریکا به ندرت این دیدارها را پوشش داده و شعارها، بیان احساسات و یا اظهارات مردمی در حمایت از رهبری را نادیده گرفته است. در عوض، هرگونه صدای اعتراض، نقد یا موضعی که حاکی از نارضایتی، رنج و یا مخالفت مردم باشد، مورد توجه صدای آمریکا قرار گرفته و برنامه‌های متعدد در قالب خبر، گفتگو، تحلیل و بررسی و غیره برای آن تولید می‌شود. این ادعا را میتوان با جستجو بایگانی سایت فارسی صدای آمریکا ثابت کرد. به عنوان مثال جستجوی هر گونه مطلبی مربوط به دیدار رهبری با نخبگان علمی و دانشگاهی یا جلسه دیدار اهالی فرهنگ و شاعران که هر ساله برگزار می‌شود، نشان

داد که هر کدام از آنها تنها یک یا دو بار توسط صدای آمریکا پوشش داده شده است. جستجوی مشابهی در خصوص دو واژه «دانشجو» و «اعتراض» در ایران انجام شد که نشان داد، صدای آمریکا بیش از ۲۰۰ خبر، تحلیل و متن که در آن از دانشجو و اعتراض سخن به میان آمده است را تولید و منتشر کرده است. باید متذکر شد که عدد بیش از ۲۰۰ مورد مربوط به تعداد محتوای تولید شده است و هر یک از متون ممکن است چند بار واژه اعتراض یا دانشجو را در خود گنجانده باشند. اقدام دیگر صدای آمریکا القای ارتباط میان رهبر انقلاب و حوادث ناگوار یا تخلفاتی است که شهروندان عادی بدون سمت رسمی مرتكب می‌شوند. این رسانه آمریکایی در چنین مواردی کمترین نسبت یا ارتباط افراد مذکور با رهبری را به کرات و در مناسبتهای مختلف بازگویی کرده و در تحلیلها و اخبار متعدد پای آن تخلف یا حادثه ناگوار را به میان می‌آورد. به عنوان مثال، یکی از تخلفاتی که توسط یکی از قاریانی که به واسطه قرائت قران با مقام معظم رهبری ارتباط مختصراً داشت، بارها در صدای آمریکا بررسی و بعد آن تحلیل شد. جستجوی آرشیو صدای آمریکا نشان داد که اخبار و تحلیل‌های مربوط به این قاری از سال ۹۵ تا سال ۹۷ به ۵۰ مورد رسید (صدای آمریکا، ۲۳ مهر ۱۳۹۵). اکنون نحوه فریم‌بندی صدای آمریکا در تولید محتواهای مربوط به مقام معظم رهبری نمایان می‌شود.

فریم‌بندی حمایتی یا انتقادی؟

با توجه به یافته‌های بالا، فریم‌بندی صدای آمریکا از سه گروه تعریف شده در جدول زیر آمده است:

مردم و سایرین	کارشناسان و تحلیلگران	مقامات رسمی
موافقان ایرانی جمهوری اسلامی	موافقان ایرانی جمهوری اسلامی	موافقان ایرانی جمهوری اسلامی
منتقدان ایرانی مخالف جمهوری اسلامی	منتقدان ایرانی مخالف جمهوری اسلامی	منتقدان ایرانی مخالف جمهوری اسلامی
موافقان غیر ایرانی جمهوری اسلامی	موافقان غیر ایرانی جمهوری اسلامی	موافقان غیر ایرانی جمهوری اسلامی
مخالفان غیر ایرانی جمهوری اسلامی	مخالفان غیر ایرانی جمهوری اسلامی	مخالفان غیر ایرانی جمهوری اسلامی

در شکل بالا مربع نقطه چین پوشش حامیان جمهوری اسلامی اعم از ایرانی و یا غیر ایرانی، مربع هاشور خوره پوشش معتقدان ایرانی و غیر ایرانی جمهوری اسلامی و مقام معظم رهبری و مربع خاکستری با نوشته‌های مشکی گروه‌هایی است که صدای آمریکا آنها را پوشش نداده است. همانطور که در شکل پیداست، فقط یک مربع نقطه چین وجود دارد که به معنای استفاده از تنها یک زیرگروه در پوشش حمایت کنندگان دیدگاه‌های مقام معظم رهبری می‌باشد. در عوض پنج مربع هاشور خورده نشان از ۵ زیر گروه از افرادی است که معتقد یا مخالف مقام معظم رهبری و نظام اسلامی بوده‌اند. پنج مربع خاکستری باقیمانده، یکی متعلق به معتقدان و مخالفان رهبری و

چهار مریع دیگر متعلق به زیرگروه‌های حامی مقام معظم رهبری و نظام جمهوری اسلامی ایران است. این نشان میدهد که صدای آمریکا در پوشش اخبار، بیانات و تحلیلهای مربوط به مقام معظم رهبری از بیشترین ظرفیت مخالفان و منتقدان جمهوری اسلامی ایران در داخل و خارج از ایران (مریع‌های هاشور خورده) استفاده کرده است. اما در بازنمایی دیدگاه‌های موافقان نظام جمهوری اسلامی و رهبری، فقط از ظرفیت مقامات رسمی ایرانی داخل جمهوری اسلامی ایران (مریع نقطه چین) بهره گرفته است. بنابرین فریم بندی صدای آمریکا در متون تولید مرتبط با مقام معظم رهبری در قالب اعتراض، نقد، تخریب و به طور کلی در قالب یک فریم بندی انتقادی و غیرحمایتی بوده است.

فریم بندی همدلانه یا از راه دور (غیر همدلانه)

برای بررسی اینکه صدای آمریکا نسبت به پوشش مطالب مرتبط با رهبر انقلاب فریم بندی همدلانه یا فریم بندی از راه دور را انتخاب کرده است، بار دیگر به جستجوی واژه‌های مرتبط می‌پردازیم. با توجه به اینکه فریم همدلانه بر دسته ای از واژه‌ها و عبارتها تکیه دارد که از مواضع مقام معظم رهبری حمایت و بر توصیه‌های پیشنهادی و سیاستهای ابلاغی ایشان تاکید می‌کند و در مقابل، فریم بندی «از راه دور» از دسته ای دیگر از لغات بهره می‌گیرد که مشکلات، کمبودها، نقص‌ها و انتقادات را به هر شیوه‌ای به مقام معظم رهبری مرتبط می‌سازد، برای اجرای این مرحله چندین کلیدواژه انتخاب شد.

پیرامون دیدگاه‌های مقام معظم رهبری به ویژه نسبت به مسائل داخلی و خارجی می‌توان بر اساس آیه «ashdā' علی الکفار و رحماء بینهم» (سوره فتح، آیه ۲۹) دو رویکرد سلبی و ایجابی را دنبال کرد. در رویکرد سلبی، رهبر انقلاب انتقادات خود را نسبت به غرب و به ویژه آمریکا مطرح کرده است و در رویکرد ایجابی، سعی در انسجام و استحکام لایه‌های حکومتی و تقویت رابطه میان نظام اسلامی و مردم مسلمان داشته است. برخی از کلیدواژه‌هایی که معمولاً مقام معظم رهبری برای انتقاد از غرب به کار می‌برند، شامل استکبار و جنگ نرم، جنگ تحمیلی و شهدا می‌باشد. همچنین کلید واژه‌های وحدت، پیشرفت، اخلاق، علم و غیره توسط ایشان برای انسجام جمهوری اسلامی و رشد و تعالی آن به طور متناوب تکرار شده است. علاوه بر موارد فوق، واژه‌هایی مانند رژیم، سرکوب، شکاف، نقض حقوق بشر و غیره که معمولاً برای مخالفت با جمهوری اسلامی ایران در ادبیات رسانه‌های غربی کاربرد دارد نیز بررسی می‌شوند. جدول زیر نشان میدهد که صدای آمریکا در سایت فارسی خود به چه میزان از هر یک این کلیدواژه‌های بالا استفاده کرده است و در نهایت فریم انتخابی صدای آمریکا در پوشش اخبار، تحلیلهای و سایر محتواهای مرتبط با رهبر انقلاب کدام بوده است. اعداد داخل پرانتز نشان دهنده میزان کاربرد آن واژه در کلام مقام معظم رهبری است.

کلیدواژه‌های همدلانه	
استکبار ۲۰ مورد (بیش از ۶۰۰ مورد)	کلیدواژه‌های از راه دور (غیر همدلانه و مغرضانه)
سرکوب ۲۹۰	
شکاف بیش از ۳۲۰ بار	وحدت: کمتر از ۱۵ مورد (بیش از ۳۲۰ بار)
انتقاد بیش از ۶۰۰ بار	پیشرفت: ۱۸ مورد (بیش از ۷۰۰ بار)
حقوق بشر بیش از ۶۰۰ بار	جنگ نرم (۱۴ بار) (بیش از ۱۴۶ بار)
زندان بیش از ۳۰۰ بار	علم ۷ بار (بیش از ۱۰۰۰ مورد)
ایران و نقض حقوق بشر بیش از ۱۰۰۰ بار	اخلاق: کمتر از ۱۰ بار (۴۳۰ مورد)
رژیم ایران بیش از ۱۰۰۰ بار	شهدا: فقط یکبار (بیش از ۷۰۰ بار)

انقلاب اسلامی، کمتر از ۱۰۰ بار ^۱ (بیش از ۱۵۰۰ بار)	ایران در کنار سرکوب بیش از ۱۷۰۰ بار
خداد، کمتر از ۳۰ بار (بیش از ۱۰۰۰ بار)	ایران و تروریسم بیش از ۲۳۰۰ بار
ملت حدود ۱۰۰ بار (اما (بیش از ۱۳۰۰ بار)	
جنگ نرم حدود ۱۵ بار، (بیش از ۴۰۰ بار)	

منبع: یافته‌های پژوهش

همانطور که جدول بالا نشان میدهد، سایت صدای آمریکا از کلماتی که کاربردهای قابل توجهی در بیانات و کلام مقام معظم رهبری دارد، استفاده اندکی کرده است. توضیح اینکه درصد کمی از واژه‌هایی که رهبر انقلاب برای انتقاد از غرب و به ویژه ایالات متحده آمریکا بازها مورد استفاده قرار داده اند، در اخبار، تحلیلها، یادداشت‌ها و متون تولیدی صدای آمریکا به کار رفته اند. این اقدام را میتوان در برخورد همین رسانه با کلیدواژه‌های رهبری با بار معنایی مثبت که در ارجاع به مسائل داخلی بیان کرده اند، جستجو کرد. به عنوان مثال درحالی که مقام معظم رهبری یکی از حامیان دائمی رشد علمی در کشور بوده اند و بیش از هزار بار از واژه علم در بیانات خود استفاده کرده اند، بخش فارسی صدای آمریکا هیچ بحث و تحلیلی در خصوص اهتمام ایشان به رشد علمی کشور نداشته است و در سایت خود فقط ۷ بار علم و رهبر انقلاب را در یک متن ذکر کرده است. به طور مشابه مقام معظم رهبری برای خطاب قرار دادن مردم، بیش از ۱۳۰۰ بار از واژه ملت که بار معنایی وحدت بخش و استقلال دارد، استفاده کرده اند؛ درحالیکه صدای آمریکا تنها حدود یکصد متن تولید کرده است که در آن از ملت سخن به میان آمده و نام مقام معظم رهبری هم در آن ذکر شده است. در مقابل، واژه‌های منفی و اعتراضی نسبت به جمهوری اسلامی ایران و رهبر عالیقدر آن به طور متناوب در صدای آمریکا تکرار شده است. به عنوان مثال، بیش از ۱۷۰۰ متن در این سایت بارگذاری شده است که در آن واژه‌های «ایران» و «سرکوب» همزمان وجود داشته است و پیامی که از چنین متونی القاء میشود، خشونت، ظلم و استبداد است. به عنوان نمونه ای دیگر، میتوان به حقوق بشر اشاره کرد. همانطور که در جدول بالا مشخص است بیش از ۱۰۰۰ بار ترکیب واژه‌های «ایران» و «نقض حقوق بشر» در صدای آمریکا بارگذاری شده است و مخاطبان مستمر این رسانه تحت القائلات فراوان اینچنین هستند.

موارد فوق که در جدول بالا به صورت کامل درج شده است، نشان میدهد که سایت فارسی صدای آمریکا در پوشش اخبار، بیانات، یادداشت‌ها و محتواهای مربوط به مقام معظم رهبری به فریم بندی سوگیرانه و مغرضانه متولی شده است. برجسته کردن تصاویر منفی و قاب بندی‌های اعتراض آمیز منجر به خلق فریم‌هایی شده است که تداعی گر یک بازنمایی معتبرضانه است. در واقع بسیاری از اخبار و تحلیل‌هایی که صدای آمریکا در انتقاد به رویدادها و اتفاقات جمهوری اسلامی ایران مطرح میکند، هیچ ارتباط مستقیمی با مقام معظم رهبری ندارد. با این حال، این رسانه تلاش کرده است تا جهت انتقادات و تخریب خود را متوجه ایشان نیز بکند. به عنوان مثال اگر صدای آمریکا خبر یا تحلیل یک روزنامه را برنتابیده است، با توصیف حکومتی بودن آن روزنامه یا اعلام انتصابی

^۱ همین تعداد هم معمولاً با هدف القای ناکارآمدی، فقر و مشکلات دیگر در متون صدای آمریکا تولید شده است.

بودن مدیر مسئول آن روزنامه توسط مقام معظم رهبری میان خبر یا تحلیل نشریه و رهبر انقلاب اسلامی ارتباط برقرار کرده است (صدای آمریکا، ۷ بهمن ۱۳۹۷). علاوه بر آن، صدای آمریکا همواره در نقل قول افرادی که نسبت خانوادگی نسبی یا سبی و یا در سمتی از سوی مقام معظم رهبری منصوب هستند، سعی در بازگویی این نسبتها و یا سمتها کرده است و در نتیجه القای رسانه ای خود را تا رهبر انقلاب گسترش داده است (صدای آمریکا، ۱ تیر ۱۳۹۵).

بنابراین، صدای آمریکا در فریم بندی رسانه ای خود در خصوص نظام جمهوری اسلامی و به ویژه مقام معظم رهبری نه تنها یک رویکرد انتقادی را در پیش گرفته است، بلکه با تولید محتوای چالش برانگیز و تفرقه افکن، فریمها از فاصله دور و غیرهمدانه را تدوین کرده است.

قطعیت سیاستگذاری

صدای آمریکا به عنوان رسانه‌ی تولید کننده و پوشش دهنده‌ی اخبار، حوادث، تحلیلها و در کل محتوای فارسی در فرایند رسانه‌ی خود متأثر از میزان قطعیت سیاستهای آمریکا در قبال انقلاب اسلامی بوده است. از آنجا که جمهوری اسلامی ایران در اسناد امنیت ملی آمریکا در سالهای مختلف، یکی از تهدیدها (white house, 2010: 34) یا دشمنان ایالات متحده آمریکا (white house, 2006: 17) به حساب آمده است، به نظر می‌رسد که سیاستگذاری مقامات واشنگتن در قبال انقلاب اسلامی تابع رویکردهای حزبی در سیاست خارجی نیست. با مرور اظهارات روسای جمهور ایالات متحده از هر دو حزب و یادآوری مواضع آنها نسبت به تغییر رفتار (www.ft.com) یا تغییر نظام جمهوری اسلامی (www.theguardian.com) این نکته آشکار می‌شود که خصوصت و دشمنی ایالات متحده یک امر دوحزبی و ادامه دار است. این وضعیت نشان میدهد که سیاست خارجی ایالات متحده یک رویکرد ثابت و مشخص را نسبت به نظام اسلامی دنبال کرده است و اختلاف، دوگانگی و یا شکاف در اصل این دشمنی وجود نداشته است. همانطور که مدل رابینسون در مباحث پیشین نشان داد، اجماع احزاب، مقامات و دولتمردان در امور سیاسی منجر به قطعیت سیاستگذاری می‌شود و صدای آمریکا نیز متأثر از این قطعیت بوده است. با این وصف باید به این سوال پاسخ داد که صدای آمریکا در کدام وضعیت مدل رابینسون قرار می‌گیرد و برونداد آن چه بوده است.

وضعیت صدای آمریکا در مدل رابینسون

همانطور که در مدل رابینسون بیان شد، دولتمردان و احزاب در یک سیاستگذاری متفق القول هستند، آن سیاست قطعیت پیدا می‌کند. در این حالت رسانه‌ها و به ویژه «رسانه‌های جریان اصلی» که هدایت افکار عمومی را بر عهده دارند، دنباله رو سیاستگذاری نظام حاکم می‌شوند و با تولید برنامه‌های همراستا با دیدگاه دولت و ترویج آن در افکار عمومی نظریه پروپاگاندا را محقق می‌کنند. بررسی فریم بندی صدای آمریکا در خصوص مقام معظم رهبری و

محتواهای بارگذاری شده در سایت فارسی ای نشان داد که اولاً شیوه فریم بندی بدون کمترین نشانه‌های حمایتی، یک رویکرد کاملاً معتقدانه و معارضانه را دنبال کرده است و ثانیاً به دور از هرگونه قاب بندی همدلانه و روایت مشفقانه، از فاصله دور و معارضانه روایت گری کرده است. در نتیجه صدای آمریکا طی تمام سالهای فعالیت خود در راستای نظریه پروپاگاندا عمل کرده است و همانطور که در حالت اول مدل راینسنون انتظار می‌رود، در پیروی از سیاستگذاران واشنگتن علیه انقلاب اسلامی و مقام معظم رهبری خبرپراکنی و محتواسازی کرده است. اکنون تدبیر مقام معظم رهبری نسبت به سیاست رسانه‌ای آمریکا بررسی می‌شود.

کنشگری مقام معظم رهبری در مسئله رسانه

در مطالعه‌ی واکنش مخاطب به رسانه دو رویکرد منفعل پنداری مخاطب و فعال پنداری مخاطب وجود دارد(ذکایی و حسنی، ۱۳۹۴: ۷). هرچقدر اثرگذاری رسانه روی مخاطب بیشتر باشد، مخاطب منفعانه‌تر عمل کرده است و به نسبتی که مخاطب با رسانه تعامل می‌کند یا به صورت آگاهانه انتخاب می‌کند و در برابر پیامهای صادر شده از رسانه مقاومت می‌کند، به همان اندازه یک کشنگر فعل در برابر رسانه است. از این منظر مقام معظم رهبری، علاوه بر اینکه به مثابه یک مخاطب فعل و در موارد بسیار زیاد چالش برانگیز برای رسانه‌های غربی عمل نموده‌اند، همواره در مسیر انفعال زدایی از لایه‌های اجتماعی و برانگیختن کنش فعالانه‌ی ملت ایران حرکت نموده‌اند.

کنشگری مقام معظم رهبری در تبیین سیاستهای رسانه‌ای غرب و الزامات مربوط به مقابله با آنها و واکنش ایشان نسبت به پروپاگاندای جاری در این رسانه‌ها، حاکی از یک کنش فعالانه در حوزه رسانه و تبلیغات است. یکی از خصوصیات این کنش فعالانه استفاده از مفاهیم رایج برای مقابله با تبلیغاتی است که رسانه‌های غیرمستقل و دنباله رو سیاستهای خصم‌مانه آمریکا ترویج می‌کنند. در واقع از آنجا که انتشار پروپاگاندا منحصر به صدای آمریکا نیست و رسانه‌های دیگر را میتوان که در خدمت پروپاگاندای آمریکایی علیه جمهوری اسلامی ایران عمل می‌کنند، رهبر انقلاب برای ختنی کردن تمام آنها از مفاهیم رایج مانند رسانه‌های غربی، تبلیغات دشمن و غیره استفاده کرده‌اند.

شناسایی ماهیت جزئی و کلی مدل راینسنون

خصوصیت دیگر این کنش فعالانه، شناسایی تک تک اجزای مدل راینسنون و درک ماهیت کلی آن توسط مقام معظم رهبری است. مدل راینسنون در حالت اول سه عنصر فریم بندی، قطعیت و نظریه متناسب با آن را در بر داشت. رویکرد معتقدانه و انتقادی و نگاه از فاصله دور و غیرهمدلانه دو ویژگی فریم بندی صدای آمریکا بود و موضع و بیانات مقام معظم رهبری در خصوص نگاه معارضانه (سخنرانی مقام معظم رهبری در تاریخ ۱۳۷۵/۱۱/۱۸) و دشمنی رسانه‌های غربی (سخنرانی در تاریخ ۱۳۸۸/۰۱/۱۰) بیانگر آن است که ایشان فریم بندی رسانه‌های غربی و دنباله رو آمریکا را شناسایی کرده‌اند.

قطعیت سیاستگذاری دولت و اجماع دشمنی مقامات و روسای جمهور آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران بارها توسط مقام معظم رهبری تبیین شده است و از منظر رهبری نظام آمریکا علیه انقلاب اسلامی یک سیاست خصمانه را همواره دنبال کرده است. ایشان حتی در واکنش به ادعای باراک اوباما رئیس جمهور پیشین آمریکا در خصوص دست دوستی با ایران، از آن بع عنوان "پنجه چدنی زیر دستکش محمولی" (بیانات در تاریخ ۰۱/۰۱/۱۳۹۲) تعبیر کردند. بنابراین، قطعیت در سیاستگذاری به عنوان عنصر دوم در مدل رابینسون توسط رهبر انقلاب شناسایی و تبیین شده است.

پروپاگاندا یا تبلیغات منفی محصول ترکیب سیاستگذاری مشخص دولت آمریکا و همراهی صدای آمریکا بوده است؛ مسئله ای که همواره مورد تاکید رهبر انقلاب قرار گرفته و بعد آن تبیین شده است. به عنوان مثال ایشان در موضوع تبلیغات و کار رسانه ای، پروپاگاندا را از شیوه‌های پیچیده تبلیغاتی آمریکا و رسانه‌های غربی برای جایه حق و باطل و سیاه را سفید نشان دادن برشمردند (بیانات در تاریخ ۰۶/۰۴/۱۳۹۷).

تبیین در جهت اثرگذاری معکوس

کنشگری مقام معظم رهبری به شناسایی ماهیت جزئی و کلی رسانه‌های غربی و واکنش نسبت به آن محدود نمیشود، بلکه در تبیین رویکرد رسانه ای و تبلیغات اسلامی و فراخوانی در جهت حرکت در آن راستا کنش فعالانه ای داشته‌اند. هرچند بررسی ابعاد این کنشگری نیازمند بررسی مجزی و یک پژوهش مستقل است، اما برخی از ویژگیهای آن به صورت مختصر بیان میشود.

عمق طولی (تاکید مستمر)

ایشان در طول سالهای متتمدی، پس از انقلاب و از زمانی که تریبون افکار عمومی را در اختیار گرفتند، دائمًا به رسانه و اهمیت آن پرداخته اند؛ به گونه‌ای که جستجوی آرشیو بیانات موجود در پایگاه اینترنتی منتسب به ایشان نشانه میدهد بیش از ۸۰۰ بار به رسانه پرداخته اند. به این ترتیب سابقه‌ی اهتمام رهبر انقلاب نسبت به موضوع رسانه، تبلیغات رسانه ای و پروپاگاندا دارای یک عمق طولانی به اندازه‌ی تاریخ انقلاب اسلامی است.

فراگیری عرضی (جامعه‌ی هدف فراگیر)

مخاطب قرار دادن اقسام مختلف یکی دیگر از ابعاد کنشگری مقام معظم رهبری پیرامون رسانه بوده است. ایشان با درک این موضوع که مخاطب رسانه همه آحاد مردم هستند، برای خشی کردن و اثرگذاری معکوس روی آن بر تمام اقسام جامعه تمرکز کردند. به همین دلیل جامعه هدف مد نظر ایشان برای تبیین دشمنی رسانه‌های غربی و تبلیغات منفی آنها دامنه‌ی وسیعی داشته و جامعه‌ی فراگیر ایران را در برگرفته است.

انفعال زدایی و فعالسازی (اثرگذاری معکوس رسانه ای)

از آنجا که بیشترین تاثیر رسانه‌های غربی در انتقال پیام به مخاطبان زمانی رخ میدهد که مخاطب در انفعال به سر می‌برد و القای پیام همانند «گلوله جادویی^۱» یا به صورت القای «تزریقی^۲» بر ذهن و جان مخاطب می‌نشیند، راهکار مقابله‌ی موثر با آن انفعال زدایی از مردم است. در این راستا، مقام معظم رهبری عوامل گوناگون انفعال زدایی و مقابله‌ی با جنگ رسانه‌ای غرب مانند نگرش به محتوای رسانه‌ای داخلی، تشریح مسائل گوناگون و توجیه مردم، و ایجاد همگرایی عمومی (بیانات در تاریخ ۱۳۸۳/۰۹/۱۱) را به مناسبتهای گوناگون تبیین کرده‌اند. همچنین ایشان با طرح ابتکارات مختلف (مانند زوال رژیم صهیونیستی در کمتر از ۲۵ سال) و برآنگیختن سوء‌ظن عمومی نسبت به هنجارهای تبلیغ شده در رسانه‌های غربی (مانند نقش زن در جامعه) رسانه‌های داخلی را در موقعیت جریان سازی و هدایت افکار عمومی قرار دادند و موضوع معکوس سازی اثرگذاری رسانه‌ای از غرب به شرق را تسهیل کردند. به عنوان مثال در خصوص زوال رژیم صهیونیستی، راه افتادن جریانهایی که به تحلیل رفتن توان اشغالگران را تبلیغ و منتشر می‌کنند، نمونه‌ای از اثرگذاری ابتکار رسانه‌ای رهبر انقلاب است. آنها معتقدند که نشانه‌های افول رژیم غاصب اشغالگر از جنگ ۳۳ روزه تا حملات اخیر به کرانه باختری که تنها دو روز دوام آورد قابل مشاهده است.

نتیجه گیری

مقاله‌ی حاضر با معرفی مدل رابینسون و با کمک تحلیل فریم بندی، رویکرد رسانه‌ای ایالات متحده در قبال مقام معظم رهبری، بیانات، پیامها و تمام محتواهای تولید شده در ارتباط با ایشان را در طول فعالیت بخش فارسی صدای آمریکا از آغاز تا سال ۱۳۹۷ بررسی کرد. بر اساس یافته‌های پژوهشی این مقاله، تولیدات صدای آمریکا در ارتباط با رهبر انقلاب فریم بندی انتقادی (یا خصمانه) و از فاصله دور، غیرهمدانه و یا حتی مغرضانه داشته است. همانطور که در متن مقاله بحث شد، این فریم بندی به موازات قطعیت سیاستگذاری دو حزبی ایالات متحده در تقابل با جمهوری اسلامی ایران و خصوصت با مقام معظم رهبری پیش رفته است. در نتیجه پاسخ این سوال که سیاستگذاری صدای آمریکا در جنگ رسانه‌ای علیه جمهوری اسلامی ایران پیرو کدام نظریه بوده است، روشن می‌شود. فریم بندی روایتها و تولیدات رسانه‌ای مربوط به مقام معظم رهبری، صدای آمریکا را در وضعیت اول (از چهار وضعیت) مدل رابینسون قرار میدهد. نظریه ناظر به این وضعیت، نظریه پروپاگاندا بود که «چامسکی و هرمان» آن را گسترش داده‌اند. بنابراین در دهه‌های گذشته، صدای آمریکا در تبعیت از سیاست‌های ایالات متحده علیه جمهوری اسلامی ایران و مقام معظم رهبری پروپاگاندا به راه انداخته است.

در مقابل، همانطور که در قسمتهای پایانی مقاله بحث شد، مقام معظم رهبری با شناسایی اجزای جزئی و ماهیت کلی مدل رابینسون و تبیین آنها در مناسبتهای گوناگون، خط و مشی اثرگذاری معکوس را در پیش گرفتند. ایشان برای

^۱ اشاره به نظریه گلوله جادویی در رسانه و ارتباطات

² hypodermic-syringe model

این کار، سیاستی را اتخاذ کرده اند که واجد عمق طولی یا تاکید مستمر و فراگیری عرضی یا جامعیت مخاطب بوده است. به عبارت دیگر، طی چند دهه گذشته، رهبر انقلاب تمام تلاش خود را برای انفعال زدایی از تمام اشاره جامعه نسبت به القایات رسانه‌ای ایالات متحده به کار بسته اند و برای ایجاد چرخش در هجوم رسانه‌ای غرب به شرق تدبیری را اندیشیده و با طرح ابتکارات نوین اثرگذاری معکوس را به راه انداخته اند که وعده‌ی زوال رژیم صهیونیستی طی ۲۵ سال و تقلیل فعالیت رسانه‌های آمریکایی از کنش فعال به واکنش منفعلانه نمونه‌ای از آن است.

منابع

سقای بی ریا، حکیمه(۱۳۹۶)، ساختارها و راهبردهای رسانه‌های برون مرزی آمریکا، پژوهشنامه رسانه بین الملل

ذکایی، محمد سعید. حسنی، محمد حسین(۱۳۹۴)، گونه شناسی کاربران رسانه‌های اجتماعی، فصلنامه راهبرد اجتماعی فرهنگی

S. Enders, Elizabeth Portale (2015), Reassessing U. S. International Broadcasting, Wilson center.
Robinson and et all (2010), Pockets of Resistance: British News Media, War and Theory in the 2003, Manchester University Press

Mermin, Jonathan (1999), Debating war and peace: Media coverage of U.S. intervention in the post-Vietnam era. Princeton: Princeton University Press

Livingston, Steven (1997), Clarifying the CNN Effect: An Examination of Media Effects According to Type of Military Intervention". The Joan Shorenstein Center for Press Politics, Research Paper

Gilboa, Eytan (2005). The CNN Effect: The Search for a Communication Theory of International Relations. Political Communication

Entman, Robert M. (1991), Framing U.S. Coverage of International News: Contrasts in Narratives of the KAL and Iran Air Incident. Journal of Communication. Vol 41, No 4,

George E. Belch (Jun., 1982), The Effects of Television Commercial Repetition on Cognitive Response and Message Acceptance, Journal of Consumer Research, Vol. 9, No. 1

Herman, Edward S. and Noam Chomsky (2002), Manufacturing Consent: The Political Economy of the Mass Media. New York

Obama Administration (2010), National Security Strategy, White House.

Bush Administration (2006), National Security Strategy, White House.

www.khamenei.ir

ir.voanews.com

www.hamshahrionline.ir

www.mizanonline.com

www.ft.com

www.theguardian.com

en.wikipedia.org